

Mál nr. 454/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Fasteignatrygging og fjölskyldutrygging.

Gildissvið fasteignatryggingar og fjölskyldutryggingar.

Gögn.

1. Málskot móttakið 25. nóvember 2024, ásamt fylgiskjölum.
2. Athugasemdir V, dags 8. janúar 2025, ásamt fylgiskjölum.
3. Viðbótarathugasemdir M, ódags.
4. Viðbótarathugasemdir V, dags. 15. janúar 2025.

Málsatvik.

Atvikinu er lýst þannig að 10. október 2024 hafi orðið vatnstjón á húseign M, vegna leka frá vaskaskáp í þvottahúsi. V viðurkenndi greiðsluskyldu úr vatnstjónslið fasteignatryggingar M vegna tjónsins á húseigninni. Greiddar hafa verið bætur vegna þess tjóns. Þá hefur V einnig fallist á að M eigi bótarétt úr fjölskyldutryggingu vegna vatnstjóns á innbúi þó að frátöldum fjórum munum. V hafnaði hins vegar kröfu M um bætur úr fasteignatryggingunni vegna afnotamissis.

Í málskotinu krefst M þess að viðurkenndur verði réttur sinn til bóta úr fasteignatryggingunni vegna afnotamissis og úr fjölskyldutryggingunni vegna skemmda á tilteknum munum. Hvað fyrri kröfuna varðar þá er í málskoti á því byggt að í kjölfar vatnstjónsins hafi kona M ekki haft heilsu til að nota svefnaðstöðu á heimili þeirra og þau því þurft að flytja út í þrjár vikur. Leggur M fram læknisvottorð máli sínu til stuðnings. Hvað seinni hluta kröfunnar varðar þá byggir M á að fjórir hlutir í tilteknum kassa hafi skemmst þar sem umbúðir þeirra hafi blotnað. Hafi verið um að ræða muni sem ætlaðir voru til gjafa, en ljóst sé að þrátt fyrir að skiptimiðar hafi verið á þeim öllum, muni engin verslun taka við hlutum í umbúðum sem hafa legið í vatni. Ekki kemur fram í málskoti að þessir tilteknu hlutir hafi skemmst. M setur ekki fram kröfu um tiltekna bótafjárhæð heldur virðist vera um viðurkenningarkröfu að ræða.

Í bréfi V, dags. 8. janúar 2024, kemur fram að félagið telur bótarétt hvorki vera fyrir hendi vegna afnotamissis né úr fjölskyldutryggingunni. Hvað afnotamissinn varðar byggir V á að skilyrði greinar 4.10 í skilmálum fasteignatryggingarinnar séu ekki uppfyllt. Í því ákvæði komi fram að til þess að greiddar verði bætur fyrir afnotamissi þurfi að liggja fyrir að viðgerð sé svo umfangsmikil að ekki sé hægt að nota eldunar-, svefn- eða hreinlætisaðstöðu og óhjákvæmilegt sé að flytja úr húsnaðinu. Bendir V á að viðgerð hafi falist í því að taka þurfti parket af gólfi og hafi þurrkvélar verið settar upp. Þá hafi einnig farið fram viðgerð á einum millivegg sem ekki hafi verið nálægt svefnaðstöðu M. V telur því ljóst að viðgerðin hafi ekki verið það umfangsmikil að ekki hafi verið hægt að nota svefnaðstöðuna.

Hvað innbústjónið varðar bendir V á að þó félagið hafi hafnað því að greiða bætur vegna hlutanna fjögurra sem deilt er um, hafi V þegar greitt M kr. 1.280.846 vegna innbústjóns. Engar afskriftir hafi verið dregnar frá þeim bótum vegna aldurs og notkunar líkt og félaginu sé þó heimilt samkvæmt skilmálum. Þeir fjórir hlutir sem V hefur neitað að greiða bætur vegna hafi allir verið í umbúðum og merktir tiltekinni verslun. Um hafi verið að ræða ristavél, hrærivél, safapressu og sodastreamtæki. Einungis hafi verið um að ræða skemmdir á umbúðum en ekki á hlutunum sjálfum. V hafnaði því að bæta umrædda hluti með eftirfarandi rökum. Í fyrsta lagi vísaði félagið í grein 24.1.a í skilmálum fjölskyldutryggingarinnar þar sem m.a. kemur fram að tryggingin bæti ekki tjón sem rekja má til eðlilegs slits, svo og tjóns sem eingöngu veldur útlitsgalla en rýrir ekki notagildi hins tryggða. Í öðru lagi byggir V höfnun sína á því, með vísan í gr. 15.3 í almennum skilmálum, að M hafi ekki sannað eignarhald sitt á umræddum hlutum.

Í viðbótarathugasemdum til nefndarinnar mótmælti M því að aðeins hafi verið um að ræða viðgerð á einum vegg, eins og V byggi á. Telur M að hið rétta sé að gera hafi þurft við fjóra milliveggi og taka neðan af þeim öllum. Þá hafi blásarar verið í gangi allan sólarhringinn í nokkra daga eftir að tjónið kom upp. Auk þessa bendir M á að afleiðingar vatnstjónsins hafi verið svo miklar að innbúinu hafi ýmist verið pakkað saman eða sópað út úr íbúðinni til að verja það frekari skemmdum. Að mati M

hafi því viðgerðin verið það umfangsmikil að óhjákvæmilegt hafi verið að flytja úr húsnæðinu tímabundið. Hvað munatjónið varðar þá komi sú ákvörðun V að nýta sér ekki afskriftaheimildir í skilmálum, því tjóni ekki við. Þá telur M að V hafi ekki tekist að sýna fram á að aðeins umbúðir þessara hluta hafi skemmst. Auk þess bendir M á að hlutirnir séu einskis nýtir sem gjafir í núverandi ástandi.

Í viðbótarathugasemddum V, dags. 15. janúar 2025, er bent á að M hafi getað sofð í rúmi sínu en ekki á dýnu á gólfi eins og M hafði haldið fram. Viðgerðin hafi ekki verið þess eðlis að þurft hafi að taka rúmið út úr íbúðinni og segist V ekki vita til þess að það hafi verið gert. V ítrekar að viðgerðin sem hafi aðallega falið í sér að þrifa gólf, parketskipti, viðgerð á fataskáp og að skera neðan af nokkrum gífsveggjum, hafi ekki verið það umfangsmikið að ekki hafi verið hægt að nota svefnaðstöðuna og því óhjákvæmilegt fyrir M að flytja úr húsnæðinu. Þau skilyrði sem um getur í gr. 4.10 hafi því ekki verið uppfyllt. Hvað munina varðar þá byggir V á því að M hafi ekki sýnt fram á að hlutirnir væru í eigu einhverra þeirra sem falla undir gildissvið tryggingarinnar. Einungis M, kona hans og sonur, séu skráð á skírteini fjölskyldutryggingarinnar og eigi því aðrir ekki undir trygginguna. V beri því aðeins að bæta hluti sem eru í eigu framangreindra aðila. Ítrekar V að M hafi ekki sýnt fram á eignarhald sitt á mununum með framvísun kvittana þrátt fyrir óskir félagsins þar um í samræmi við grein 15.3 í almennum skilmálum. Að lokum ítrekar V að þrátt fyrir að umbúðirnar hafi skemmst rýri það ekki notagildi þessara muna og því sé ekki greiðsluskylda til staðar samanber grein 24.2.a í skilmálum fjölskyldutryggingarinnar.

Álit.

Í málskotinu krefst M þess að viðurkenndur verði réttur sinn til bóta úr fasteignatryggingunni vegna afnotamissis og úr fjölskyldutryggingunni vegna skemmda á tilteknum munum. Í grein 4.10.a í skilmálum fyrir fasteignatrygginguna segir eftirfarandi: „[V] greiðir bætur þegar íbúðarhúsnæði skemmist af eldi eða bótaskyldum tjónsatburði úr tryggingu þessari. Skilyrði bóta er að viðgerð er svo umfangsmikil að ekki sé hægt að nota eldunar-, svefn- eða hreinlætisaðstöðu og óhjákvæmilegt er að flytja úr húsnæðinu.“

Í málinu hafa ekki verið lögð fram nein þau gögn sem gætu sýnt fram á það með fullnægjandi hætti hvert umfang viðgerðanna var í umrætt sinn. Einu gögnin þar að lútandi eru lýsingar í málalíbúnaði aðila. Sú skylda hvílir á M að sýna fram á að þau skilyrði sem um er fjallað í lið 4.10.a í framangreindum skilmálum séu uppfyllt. Eina gagnið sem M hefur lagt fram í málinu er vottorð frá lækni á læknavaktinni, dags. 23. október 2024, en þar segir eftirfarandi: „Það vottast hér með að [...] hefur rykofnæmi og hún er á langvarandi meðferð með ofnæmislyfjum. Vegna hennar undirliggjandi sjúkdóms hefur henni versnað af einkennum þegar hún hefur verið í núverandi íbúðarhúsnæði þar sem nýlega varð vatnstjón.“ Af þessu virðist mega ráða að læknirinn byggir ályktunina um að einkennin hafi versnað þegar hún hefur verið í húsnæðinu eftir að vatnstjónið átti sér stað, á frásögn eiginkonu M.

Með vísan í framangreint og gegn neitun V, telur nefndin að M hafi ekki tekist að sýna fram á bótarétt sinn vegna afnotamissis.

Hvað varðar bótakröfu M vegna hins meinta munatjóns, þá hefur nefndin einnig komist að þeirri niðurstöðu að M eigi ekki rétt á að fá það bætt úr fjölskyldutryggingunni hjá V. Telur nefndin að ekki liggi fyrir í málinu að skemmdir á umbúðunum hafi rýrt notagildi þessara hluta, samanber grein 24.1.a í skilmálum.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á frekari bótum úr fasteignatryggingu né fjölskyldutryggingu hjá V.

Reykjavík, 4. febrúar 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir